

Pest, nov. 19. 1881.

Édes Pálom,

Miére hagypál el végkép? Még a múlt hó elején (3/10)
küldtem egy levelet, azóta másikat, s kérvén
kértelek, hogy ha valami novellád volna Jazab,
bár, küldd el is küldd be, mert novella-ínság
ben szenvedek. Vártam tőled egy sort, egy úke-
nerez: lesz, nem lesz, bízhatom-e rá, vagy nem?
Mely hallgató. Tizenem főzai uról. Ötöd.
Nem ennyit egyebet gondolni, mint hogy elhata,
rosszad, mégis visszatérni lapra, mely ah,
kor arrán frintén visszatérhet az élet,
től.

Amnyival örömebb látnam volna - még sa-
dáv eszébe is - egy sor válogatás tőled, mert
az. 2. ki levelembe néhány forint is volt
rára. Nem azé, hogy fel, mintha tőled
kivánnát, elismeréssel, hanem azért, mert hall,
gazdaságból majdnem az következőre, hogy
nem kapsad meg. Ha ez volna az eset,
akkor tudnom kell, mielőtt a 3 havi recla,
mationális határidő eltelik: mert az még is
bőkezű lenne, hogy se fe kapd, a posztán
se követelhessem vissza.

Ígyemre frivolszerűen ajánva, köpönt,
ne a tiédet, ötletet

Barátod,
Aranyas

AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

